

Unii funcționari își iau concediu când au mai mult de lucru

Biblioteca Centrală
Regiunii 3
Hunedoara-Deva

HÎRTIA CEA MAI URGENTĂ

a. Rik 59

ACUARELA

A răsărit pe strada mea un bloc
Cu trei balcoane și cu geamuri mari;
Vecinii se opresc pe stradă-n loc
Ca să salute noii locatari.

Sint muncitori cu prunci și cu neveste,
E și-un redactor-șef la mezanin
Și cred că la parter o fată este
Că prea se-aud romanțe din senin.

În cuibul ei de astă primăvară
O rîndunică grav s-a lăudat
Spre alta din vecini: — „Ei, surioară,
Văzuși ce bloc grozav mi-am ridicat?”

RODICA TOTH

În combaterea malariei, țara noastră
a obținut cele mai bune rezultate.

ÎN TRE ȚINȚARI:

Desen de
Gh. Chiriac

— Ce progrese sanitare or fi și astea,
cînd noi murim cu sutele de mi...

ARE CHIRA SOCOTEALĂ

Soțiile unor conducători din G.A.C.-uri
se sustrag de la muncă.

Desen de
A. Clenciu

— De ce nu muncești cot la cot cu cele-
lalte femei?
— Și ce-mi ceri d-ta socoteala? Asta
s-o facă bărbatu-meu, că e... socotitor!...

Pe linia București—Vasile Roaită, primul automotor Diesel electric, realizat în țara
noastră, parcurge distanța pînă la Constanța în 3 ore și 20 minute.

— Eu merg la ștrand!
— Și eu plec la mare!
— Bine, ne vedem diseară!

Desen de Viorel Emil

P L I M B A R E

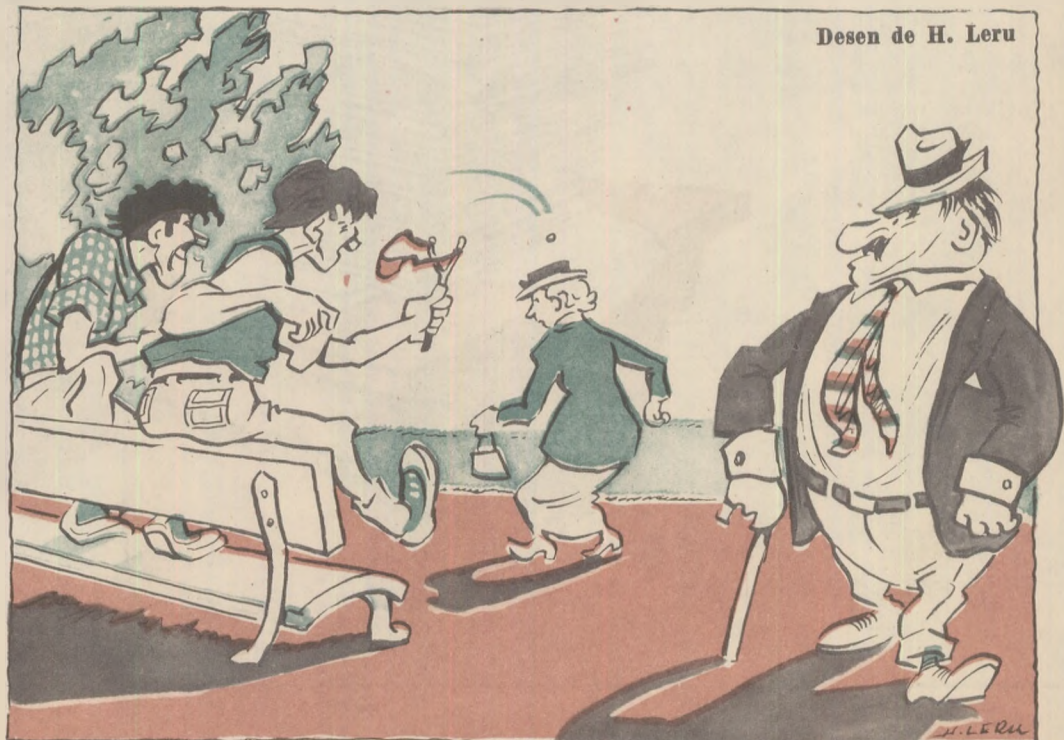
... Ei, hai odată!... Treci la marginea
trotuarului, că de-aia ești bărbat!... Și
ia-mă de braț... Imi mototolești mineca
de la taior!... Lasă că te iau eu de braț!
Îndoaie ca lumea brațul, că n-am de ce
să mă țin!... Nu pot să te țin de braț,
că ai un mers smucit!... Scoate mîinile din
buzunar cînd mergi cu o femeie!... Și
mișcă-le, că nu-s de lemn!... Și să mergi
trebuie să te-nvăț!... Uite cum mă lași
lingă ziduri, să mă murdăresc de var!...
Nu te mai învîrti în jurul meu ca un
titirez!... Și n-o lua înainte, că nu sin-
tem „căsnicie indiană”!... De ce rămii
în urmă și mă lași să vorbesc „pe pus-
tii”?... Nu pe-acolo! Țăiem drumul prin
străduța asta!... Uf, ce pietre și eu cu
tocurile astea!... Mă cari prin toate fun-
dăturile!... Pe cine ai salutat? Și de ce
ai dat din cap? „Da” se spune din gură!...
Hai pe vizavi, că aici e soare!... Mi-e
rece la umbră. De ce nu mi-ai spus să-mi
iau pardesiul?... Uite peste drum niște
pălării nostime! Hai să le văd... De ce
nu mi-ai spus că e „Ferometa”?... Mă
topesc cu taiorul ăsta și tu mă ții la
soare!... Ce să vezi la cravate? Cravate

ca toate cravatele!... Vai, ce drăguțe
sînt alea! Or fi brățări sau clipsuri? O
să-mi iau și eu!... Mi-e sete!... Nu vreau
apă!... Sucul e prea dulce!... Berea e
amară!... Ai văzut ce pantofi avea blonda
care a trecut? Nu întoarce capul, că nu
ești singur!... De ce n-ai luat umbrela?
O să plouă! Nu vezi ce soare e?... Plouă
acolo și vine și încoace! Se simte în aer!
Simți?... Care mititei? Numai la min-
care ți-e capul! De-aia te-ngrăși și-ți
cade părul!... Ah! Uite plăcintă cu car-
ne! Hai repede!... De ce ți-a luat șase
lei, că o porție e doi lei?... Și trei porții
așa vine? Mi se pare că te-a încărcat la
socoteală! Nici nu te-ai uitat pe notă!...
Întoarce capul, că vine Vasileasca și nu
vreau să o saluți. Intri cu capul în stîlp!
Unde ți-e capul?... Privește-o pe asta în
negru. Cine e mai grasă? Ea sau eu?...
Dar asta cu pardesiul verde? Dar aia cu
pălăria galbenă?... Ți-am spus să vezi
care e mai grasă, nu să te uiți la ele!...
Nu fuma pe stradă!... Nu te descheia la
pardesiul!... Nu fugi! Nu tîrști picioa-
rele!... Nu merge aplecat!... Nu... Nu...
Nu... Hai acasă!

RADU STĂNESCU

EL NU SE BAGĂ!

Desen de H. Leru

— la ulțe ce huligani, și nu-l nimeni aici să-l oprească!

DESPRE CUM A PUTUT O ȘTAMPILĂ SĂ SALVEZE DE PURICI O LIVADĂ ȘI DE METEAHNĂ UN INGINER

Ștampila este, după părerea mea, una din cele mai de seamă invenții ale veacurilor. Omul, pînă a se naște ștampila, nu putea nici măcar să dovedească cum îl cheamă. Fără acte, nu putea dovedi dacă s-a născut sau a murit, dacă s-a căsătorit sau a divorțat, iar copiii lui erau toți copii nelegitimi, pentru că nici un registru de stare civilă din lume nu putea confirma situația familială a părinților. Și iată că, într-o zi, unul din acești copii nelegitimi s-a gândit să inventeze ștampila. În ziua aceea, a apărut primul act, adică prima hîrtie ștampilată. Iar în zilele următoare, au apărut atîtea hîrtii ștampilate, încît ele au invadat toate continentele, bucurindu-se de considerația unanimă a împăraților sau a factorilor poștali, a liftierilor sau a directorilor generali, a frizerilor sau a pompierilor. N-o să mă credeți, dar însuși inginerul nostru agronom, cit e el de inginer și cit e de agronom, e în stare să umble cale de o poștă cu mașina din capitala raionului pînă la noi la gospodărie, pentru un nimic de viză, pe un fleac de delegație. Numai ce-l auzi:

— Pune colea, nene Dumitre, o ștampilă.

Și n-apucă nenea Dumitru, președintele, să scoată ștampila din sertar cînd agronomul s-a și ridicat să-i dea ziua bună.

— Pleci, tovarășe inginer?

— Firește că plec. Am zor mare la Sîmburei, că trebuie să iau și de acolo o ștampilă, pe urmă dau roată pe la Boboșești, la Palanca, Prichindei, Plopenii de Jos, Plopenii de Sus, Văișoara, Rîuleni, așa că pînă seara tocmai bine să ajung acasă cu ștampilele culese.

Vă dați și dumneavoastră seama că nu-i tocmai ușoară munca de inginer, cînd ai atîtea ștampile de adunat. Și ziua e atît de scurtă! Dacă era ziua mai mare, poate pridideam și noi să profităm de pe urma ștampilelor pe care le culege dînsul și, printre picături, să-l ducem în livadă, că s-au făcut niscaiva purici pe sub frunze și uite luna de cînd tehnicianul nostru nu reușește să le facă de petrecanie.

— Puricii sînt ca și condamnați, ne încurajează nenea Dumitru. Acu' n-au obținut decît o mică amînare pînă săptămîna viitoare, cînd vine inginerul din nou.

Dar săptămîna următoare, inginerul vine și mai grăbit. Ia ștampila și pleacă. Ai naibii purici, mi se pare că s-au învîrtit. Că inginerul e din ce în ce mai grăbit. Iar nenea Dumitru n-are ce-i face.

— Pot eu să-l opresc? zice. Pot să-l trag de haină? Pot să-l leg de mine? Pot să-l țin, cînd el e mai mare, pentru că e de la sfatul raional, iar eu nu sînt decît de la gospodărie?

Iar inginerul, cînd vine, parcă e accelerat. Un minut și pleacă. Ca expresul. Cînd vine, șoferul

nici nu oprește motorul. Inginerul intră la sediu și strigă:

— Unde e președintele?

Într-un rînd, m-a găsit pe mine în biroul președintelui.

— Lipsește, zic. M-a lăsat să-i țin locul.

— Atunci, zice, pune-mi dumneata aici o ștampilă.

— Pentru ce, ștampilă? zic.

— Pentru că am venit.

— Pentru ce ai venit?

— Pentru ștampilă, tovarășe. În delegație! Pentru îndrumare și control.

— Pentru control? zic, și dau din cap. Nu se aprobă.

— Cum?

— Se respinge!

— Dumneata, zice, nu-ți dai seama cu cine...?

— Ba eu îmi dau seama, zic, dar întii îndrumarea și pe urmă ștampila.

A fost ca o bombă. A trîntit ușa și a strigat de pe coridor: „O să mai vorbim noi!“ Pe urmă, a urcat în mașină. Îl urmăream cu coada ochiului pe fereastră, să văd ce face. Și am văzut cum mă urmărește cu coada ochiului pe fereastra mașinii, să vadă ce fac. Pe urmă, s-a dat jos și iarăși a venit la mine.

— Tovarășe, zice, dacă nu mă-ntorc cu delegația ștampilată, nu-mi decontează banii. Așa nu e valabilă.

Mă fac că nici nu-mi pasă. Lui însă îi pasă și se supără, pe urmă se împacă, iarăși se supără, iarăși se împacă și pînă la urmă vine cu mine în livadă. Simt cum se apropie sfîrșitul puricilor de sub frunze. Sentița lor e ca și dată. Ne spune inginerul ce avem de făcut. Zice: „Acum, hai la ștampilă!“ Zic: „Acum, hai la grădinărie!“ Trebuie să ne dea și acolo îndrumări, deși el zice că nici mort nu vrea să înnopteze la Plopenii de Jos. Nu cred să înnopteze la Plopenii de Jos. O să înnopteze la Plopenii de Sus, pentru că acum, dacă l-am prins, îl duc și în vie. Ne spune pe scurt ce avem de făcut. „Acum, zice, la ștampilă!“ „Acum, zic, la păpușoi!“ Își dă seama că nu mai are cum să înnopteze la Văișoara. Are să înnopteze la Rîuleni. Sau chiar la noi, pentru că pînă să ajungem noi înapoi la sediu, tocmai bine se înserează.

— Ștampila! înghină el ca prin vis, trîntindu-se în fotoliu. Îmi pui ștampila?

— Nu.

— Cum?

— Ștampila, zic, o pune președintele. Îl găsești alături, că am schimbat odăile.

— Parcă spuneai...

— Spuneam, zic, dar te-am păcălit și eu o dată, că și dumneata ne-ai păcălit pe noi altă dată. Așa că sîntem... chit.

Pe urmă, el s-a dus la președinte, de unde a plecat mai departe cu delegația, care acum e valabilă, pentru că are ștampilă. Iar eu am rămas să vă spun povestea, care, deși n-are ștampilă, cred că totuși e valabilă și pentru alții...

VICTOR PIȚIGOI

— Ei, ce faci, nu ni-l dai?

— Nu, nu! Predarea se face numai la casa de nașteri cea nouă!

BĂRBIERUL: — Grozav m-am ras! Merit un bacșiș gras!

Desen de H. Guttman

— N-aveți un bilet în plus...?

Unul cu mai multă carte,

... altul cu mai multă practică ...

El, cu mai multe scrisori de recomandaje.

MATERIALE PENTRU BRIGĂZILE ARTISTICE DE AGITAȚIE

11 Iunie

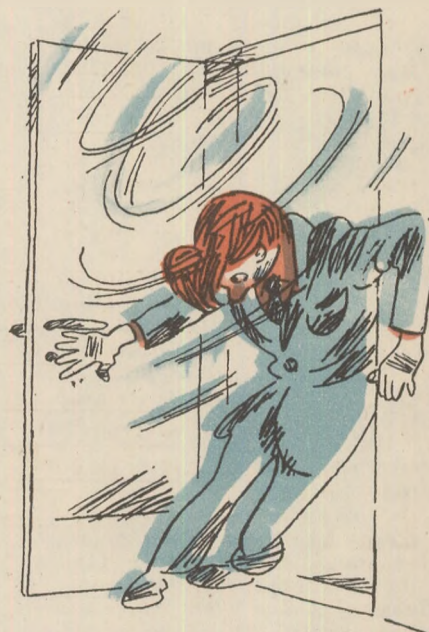
Frunzuliță tulipani
 Au trecut oreo doișpe ani
 De atunci din 47
 Când trecurăm toți la fapte
 Și-alungarăm din palat
 Pe bancherul „incoronat”.
 Ce-a cărat, și-a tot cărat
 Până când n-am mai răbdat,
 C-am văzut că orice rigă
 Ne ciupea din mămligă,
 Că aveau pe la cărbuni
 Toți boierii acțiuni
 Și scoteau petrol cu anii
 Numai anglo-americanii.
 Însă a venit poporul
 De le-a astupat izvorul
 Și strămoșii noștri doar luptară
 Ca pe regi să-i dea afară.
 Încereau, dar, se-nțelege,
 Regele, ca orice rege,
 Avea-n mina lui armate,
 Tancuri, puști automate.
 Poți c-o coasă sau țapină
 Să îți piept la carabină?
 Ziceam noi: voi stați degeaba
 Și noi să vă facem treaba?
 Voi să stați numai în puf
 Iar noi plini de „Of!” și „Uf” ?
 Voi de toate, noi nimic?
 I-am zvrilit deci cum vă zic
 Și-am pornit să învățăm
 La mașini cum să lucrăm.
 Imbuibatul, vezi, zicea
 Că rominu-i prost sadea
 Și că la mașină, frate,
 Doar cei din străinătate
 Se pricep să meșterească
 (Asta ca să ne-njosească)
 Și zicea că un romin
 Doar la plug de lemn e bun.

Ca să vezi ce nu gîndești,
 Să te duc pe la Doicești,
 Și ți-aș face în necaz
 Să te pîmb pe la Bicz,
 Să-i dăm drumul la motor
 Să vezi kilovații-n zbor
 Ca să vezi și tu cum vine,
 (Știu că n-o să-ți vină bine)
 Să le simți ca... amintire,
 Vreau să mergi cu mine seara
 Pe jurnal la Hunedoara.
 Știu c-o să priceapă greu,
 Toate astea, capul tău.
 Și te-aș duce pe alocuri
 Să-ți arăt cămine, blocuri,
 Camioane și tractoare
 Tot ce astăzi țara are.
 Foaie verde tulipani
 Să-ți arăt că-n doișpe ani
 Am făcut, ce-n multe veacuri
 N-ași făcut voi cei cu fracuri.
 Vreau să mergi cu mine-apoi
 La Anina, pe la noi
 Să-ți arăt mărețe fapte,
 Sanatoriul de noapte,
 Noua creșă de copii,
 Clubul, stadionul și
 Să te duc apoi cu mine
 Prin spital, prin magazine,
 Pe la cei ce și-au durat
 Case, ajutați de stat
 De te-o prinde amețala
 Când ți-di arăta și școala.
 Domnule industriaș,
 Te voi duce și la Iași
 Să-ți fac rost de-o oală plină
 Cu praș de penicilină,
 Gratuit, fără parule,
 Pentru toți ai dumitale
 Slabi și palizi la obraz
 De acreală și necaz.

BABU TOMA

din brigada artistică a
 'Trustului minier „Anina”

Desen de Paven

— Bună seara, lonele!
 — Adio mamă!!

— Privește ce se poate ascunde uneori sub această „acoperire”.

Desen de Pavel Ilies

Am pus intenționat mai mult că de va fi nevoie să facem economii, să avem de unde reduce.
P.S. Orice aluzie e cu totul intimplătoare.

REDACTOR I. AVIAN

Claxonul

Supliment de satiră (și umor). Telefon: 14-72-23, deși mai bine am fi ales 14-21-18, care a leștit la premiul special A. Adresa unde ne găsiți: pe cel de la „Desen”: zilnic, între 9-14, la secția „Desen” de la celelalte publicații; secretara de redacție: de la 8-13 la „România” în fața vitrinei (când se expun produse noi face și ore suplimentare.) Redactorii: la „Urzica” vizavi de „Delta Dunării”, sau mai exact la „Delta Dunării”, vizavi de „Urzica”. Nu primim spre publicare bancuri reconșionate. Rugăm colaboratorii să ne trimită cât mai multe poante noi, redacția având aprobare specială de a face din acest sortiment stocuri supranormative.

S F A T U R I

pentru
unul care pleacă la mare

În atenția celor care nu știu să înoate!

E adevărat că „ce e val ca valul trece” dar să nu mergi în larg departe că „rămii la toate rece”...

Vilegiaturisti! Fiți atenți să nu vă lunece verigheta când înotați.

Fiți mai atenți să nu vă lunece verigheta când vă aflați seara pe faleză.

Atenție! La mare se pleacă pentru reumatism, nu pentru romantism.

Tovarăși! Dacă începe să vă doară capul, plecați imediat la medic. Dacă începe să vă doară inima, plecați imediat acasă.

Idealul este ca pielea să devină neagră, iar conștiința să rămână albă.

SFATUL MEDICULUI

Tot pentru cei care pleacă la mare: Spre a evita insolajia, se recomandă ungerea pielii cu iaurt sau orice fel de produse lactate.

Nu se recomandă șvaițărul, pentru că are găuri pe unde pot pătrunde razele soarelui.

Pe plajă să nu stați prea mult de vorbă cu duduia de alături. Luindu-vă cu vorba, e posibil să vi se roșească spatele și e rău. Dacă începe să vă roșească și obrazul, e bine.

Interviul nostru

EU: *Tovarășe inginer, ce economii a realizat întreprinderea dumneavoastră în trimestrul I?*

EL: *3 000 litri benzină.*

EU: *În ce mod?*

EL: *Prin nerepararea camionului nostru, care mai zace și acum pe butuci.*

EU: *Tovarășe consumator, ce părere aveți despre pasta de dinți „Clorofila”?*

EL: *Îmi place, e spumoasă.*

EU: *Ce părere aveți despre revista de la teatrul „C. Tănase”?*

EL: *Îmi place, e spumoasă.*

EU: *Dar despre halba de bere care vi se servește în unele localuri?*

EL: *Mde... și ea e cam spumoasă!...*

Conferințe

Marti după amiază, medicul Victor Balaban a vorbit în fața a numeroși ascultători despre „Vitamina în îngrijirea tenului”.

Expunerea sa a fost urmată de discuții.

Joi după amiază, medicul Victor Balaban, a vorbit în fața publicului despre „Alimentarea în timpul verii”.

Expunerea sa a fost urmată de discuții.

Duminica aceasta, venind acasă după miezul nopții, medicul Victor Balaban a vorbit în fața soției.

Expunerea sa a fost urmată de discuții.

CUGETĂRILE LUI FARAFANȚUCU

Dacă nu plătești cota pentru căldură, îți taie căldura, dacă nu plătești cota pentru apă, îți taie apa, dacă nu plătești cota pentru lumină, îți taie lumina.

Și dacă nu plătești cota pentru portar, înseamnă că taie pe...

Nu cred că e logic.

Eu nu pricep deloc: dacă ții paltonul unei femei, înseamnă că ești cavalier. Dacă ții paltonul șefului, înseamnă că ești servill!

Și dacă-mi țin singur paltonul, ce înseamnă? Autodeservire?

L-am întrebat pe un prieten de-al meu, student și spor-

tiv, cum a fost la examenele de sfârșit de an. Și mi-a răspuns: „Pentru mine a fost ca la Pronosport. Dacă se iau în considerație răspunsurile cu 0 rezultate exacte, ies primul”.

Farafanțucu și umorul

M-a întrebat un amic, din ce cauză în „Claxonul” nu se publică și glume bune.

I-am răspuns că se publică, dar nu știu cum se întâmplă că sint tipărite totdeauna cu cerneală simpatică...

Am auzit o discuție între doi critici literari despre umoriști:

A: Merită laudat. E umorist, dar scrie bine.

B: Nu merită laudat. Scrie bine, dar e umorist.

POȘTA LITERARĂ

Ion T. Georgescu. *Am citit materialul. E clar, tovarășii de la „Contemporanul” nu au dreptate. Nu e nici o nenorocire că ai încercat să scrii. Nenorocire ar fi dacă te-aș sfătui să continui.*

IMPORTANT!!!

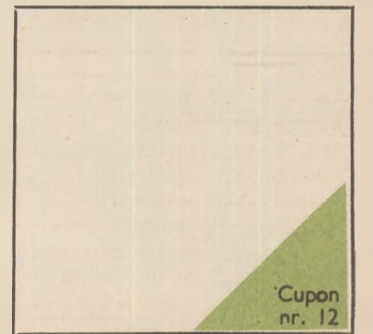
Facem cunoscut tuturor cetățenilor care au fost mușcați zilele acestea de un câine lup, că cooperativa „Sporul” stopează artistic orice fel de pantaloni, fie ei cât de sfinșiați sau rupți.

ERATĂ

Intrucât în numărul trecut al „Claxonul” s-a strecurat o regretabilă eroare, facem cuvenita rectificare.

CONCURS GHICITOARE ILUSTRAT

ÎNTREBAREA Nr. 12
Unde este vînătorul?

Răspunsurile se primesc pe adresa vînătorului. Cupoanele se trimit la magazinele de solduri.

REPORTAJ SENZAȚIONAL

— un caz interesant de amnezie —

ISTORIC

Acum o lună și jumătate s-a dezlănțuit marea dragoste a tînărului Michy Mitoc pentru tînăra Adela Mătase. În scurtă vreme această dragoste a degenerat în căsătorie.

CE A AVUT LOC

Ieri a avut loc la sfatul popular raional căsătoria tinerilor Michy Mitoc și Adela Mătase.

Au luat parte prietenii, neamuri și curiași. De asemeni au mai fost de față și tinerii căsătoriiți.

CE A URMAT

A urmat petrecerea cu lăutari iar apoi a urmat înminarea zestrei către tînărul căsătorit, după care Michy a exclamat:

— Aoleu Adelo! Am uitat! Eu sint căsătorit!

— Cu cine! a strigat înspăimîntată Adela.

— Vezi, și asta am uitat.

După aceea petrecerea și căsătoria au luat sfârșit.

P. S. Am uitat și eu: tînărului, de profesie logodnic, i s-a făcut de către nuno zestre pancză pentru lipsă de memorie și abundență de soții.

PLÎNGERE

Tovarășul Gh. Topîrleac, face plîngere pe această cale împotriva unor defecțiuni a aspiratoarelor de praf, producție indigenă. Într-adevăr această mașină nu dă nici un rezultat la curățatul pe-

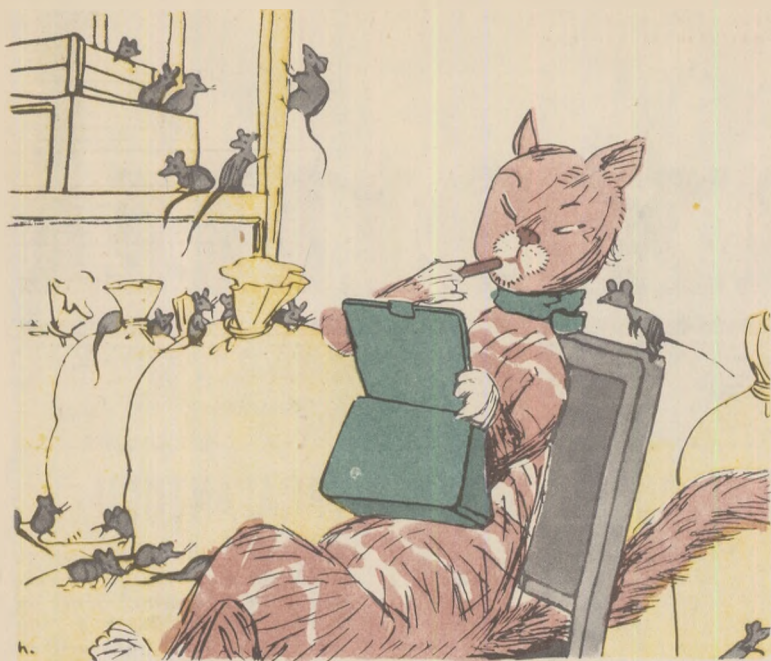
telor de praf de lapte de pe haine.

Domnia-sa afirmă că cel mai bun aspirator e soția d-sale, întrucât i-a curățat fără urme chenzina, pe care în prealabil i-a făcut-o praf.

Ultima oră și ceva

Mulțumim călduros acelor critici literari care prin tăcerea lor, atît de scumpă umoriștilor, s-au dovedit alături de „Claxonul”. Le urăm bucurie și fericire pînă la proba contrarie.

VORBE DE

— Ei, dacă aş pune mâna pe un moţan bun, atunci n-ar mai trebui să prind şoareci...

Desen de A. Kanevski
(din „Krokodil“)

STRĂŞNIC RĂSPUNS!

Un corespondent ne-a scris de curind că la cinematograful „N. Bălcescu“ din Arad filmele sosesc cu mari întârzieri. La rîndul nostru, am sesizat Sfatul popular al oraşului Arad, care ne-a confirmat faptul semnalat, arătînd totodată că nu se pot lua măsuri împotriva vinovaţilor, întrucît... nu se poate şti cine e vinovat. Nici măcar în viitor nu se va putea şti cine e vinovat, pentru că nu există nici o evidenţă (asta, pesemne, e considerată drept... cauză obiectivă!) aşa că — cităm — „provenienţa filmului nu poate fi stabilită cu precizie“. Şi, pentru că nu se poate stabili provenienţa cu pre-

zizie, se stabileşte... fără precizie, arătîndu-se că vinovatul trebuie căutat între:

a) I.R.C.-Timişoara;
b) Difuzarea Filmelor-Bucureşti;

c) Cine ştie ce alt cinematograf din cine ştie ce alt oraş al regiunii Timişoara, care expediază cu întârziere filmele la cinematograful „N. Bălcescu“.

Aşa că, e clar: cui îi trebuie vinovatul, n-are decît să-l caute la Bucureşti sau în regiunea Timişoara! Precizare necesară, desigur, ca nu cumva să-l căutăm, de exemplu, la Vatra Dornei sau la Polul Nord!

Ca-n filme!

„VIGILENŢĂ“

PAZNICUL: — Hei, de ce laşi deschisă uşa de la magazie?

Desen de M. Capătă
— Făgăraş —

Vorbe la plecare

— Fraţilor, rămîneţi cu bine! Vă mulţumesc că m-aţi condus la gară...! Plec în concediu, dar inima mea rămîne aici... Ce dor o să-mi fie de voi şi de întreprinderea noastră! Zilnic o să mă gîndesc la voi! Ba chiar de trei ori pe zi... Ca o cură... La revedere, fraţilor! O să vă scriu! Rămîneţi cu bine! Ce dor o să-mi... la reve... u-uuu! (a pornit trenul).

Vorbe la sosire

— Costică! Nu mă cunoşti? Sînt eu, colegul tău de birou. Ce bine că ai venit şi tu la mare... O să petrecem împreună un concediu grozav! Hai să-ţi arăt frumuseţile naturii de pe aici... Acolo e restaurantul cel nou, dincolo ghiolul, în faţă Marea Neagră, în dreapta vila noastră, în stînga e fata care

— Imi place asta mare, cartonaţă.

— Crezi că e cea mai bună?

— Da. E cea mai bună de pus la geam să nu pătrundă soarele.

— Stai, că nu asta-i rostul lor.

Cărţile astea le citeşti...

— Ba pe mine o să mă scuзі! Eu am venit la mare.

— Nu-i nimic! Se pot lua şi pe plajă, dacă le aduci înapoi.

— În concediu nu citesc cărţi.

— Mă rog... Ai ziare, ai reviste... Nici pe astea n-o să le iei?

— Ba da. Vreau două d-astea aş lua, numai să nu mă observe.

— Păi nu te opreşte nimeni.

— Nu? De ce nu spui? Dă-mi pe ăla mai gros... Cred că asta o să-mi intre în cap.

— De ce? Nu trebuie să-l înveţi pe de rost.

— A, nu! Vreau să-mi fac din el coif contra soarelui.

— Eşti grozav, Costică! Tot timpul citi vei sta aici, nu vei citi nimic?

— O să citesc înainte de masă.

— Ce?

— Meniul.

— Of! Spune, cînd ai plecat din Bucureşti?

— Ieri.

— Ce bine! O să am ştiri proaspete. Ce mai e prin întreprindere? În ce stadiu e planul?

— Am uitat.

— Dar cînd s-a ţinut analiza muncii?

— Ieri!

— Poate-mi spui măcar dacă s-a livrat comanda către „Oţelul“?

— Nu te aud.

— Poate ai răcit? Pune-n urechi picături de ulei cald şi-ţi trece...

— N-am nimic. N-aud fiindcă nu vreau să aud. 18 zile vreau să fiu surd.

— Spune-mi măcar dacă...

— Nu spun nimic! 18 zile vreau să fiu mut. Dacă vrei noutăţi din întreprindere, adresează-te în scris tovarăşului director.

serveşte la masă... Hai să vezi şi sala de lectură... Îţi place?

— Ce?

— Sala de lectură, frate!

— A, da! E răcoroasă. Se poate aţipi aici, după masă.

— Dar cărţile?

întrebări ?! şi

Personaje:

Personajul 1

Personajul 2

1: Tu ştii că ieri m-au amendat inspectorii controlului obştesc?

2: De ce?

1: Fiindcă sîntem în luna curăţeniei şi n-am ştiut nimic despre igienă. Dar tu ştii ce-i igiena?

2: Sigur. E cooperativa unde mă tund, mă rad şi nu dau bacşiş. Vezi că ştiu, ce zici?

1: Eu zic să-mi dai şi mie adresa.

2: Dacă ştii să răspunzi la o întrebare: tu ştii cum se păstrează curăţenia? De pildă, cum o păstrezi acasă?

1: Foarte simplu: iau porcul din baie şi-l pun în antreu, să fie curată baia, iau gunoiul din bucătărie şi-l duc în baie să fie curată bucătăria.

2: Dar cu gunoiul din curte ce faci?

1: Îl duc pe trotuar.

2: Ruşine!

1: De ce? Dar tu ce faci cu el?

2: Eu? Eu îl duc în scuarul cu flori.

1: Ascultă, despre curăţenia străzii ştii ceva?

2: Sigur că da. Doar curăţenia străzii e cartea de vizită a cetăţenilor.

1: Şi strada ta?

2: Nu are carte de vizită...

1: Frumos, ce să spun! Dar în oraş cum păstrezi curăţenia?

2: În oraş? Vai de mine, păi cînd sînt în oraş şi de exemplu cobor din tramvai, eu nu arunc biletul la împlinare, ci-l dau celui care se urcă prin faţă, chiar dacă lui nu-i trebuie sau nu vrea să-l ia. Dar de ce zîmbeşti?

E Z O N

— Tu n-o să-i scrii?
 — Nu scriu nimic! 18 zile vreau să fiu analfabet. Sînt în concediu. E clar?
 — Costică! Stai, unde pleci?
 Costică! Aici sînt!
 — Nu te văd! 18 zile vreau să fiu miop...

Vorbe la întoarcere

— Bine v-am găsit, tovarăși! Ce dor mi-a fost de voi! Nu ați primit ilustratele mele? Nu? Vai, ce prost merge poșta! Dacă nu trimiți, nu vine... asta... vreau să spun... dacă nu aduci personal, nu vine... Pe-aici ce se mai aude? Știu! Știu că avem o depășire de 12 la sută... Am citit în ziar. Zilnic urmăream presa... Cum? 12 era la plecarea mea?... Și acum cit?... 16?... Păi dacă nu venea nici un ziar acolo! Și nici nu aveam cu cine să schimb două vorbe despre întreprindere,

despre... știți... eu... voi... dor...
 gîndit... suferit... eu... poștă...
 vorbe... voi... scris... singur...
 vorbe... gîndit... ilustrate... dor...
 vorbe... vorbe... vorbe...

FRED FIREA

Răspunsuri

1: Cum să nu zîmbesc la o asemenea prostie?
 2: Ce vorbești? Dar tu ce faci?
 1: Eu? Ca să nu fac gunoi nici nu iau bilet, ce să mă mai complic.
 2: Nu pricep totuși pentru ce este necesară igiena asta.
 1: Pentru a ne feri de microbi.
 2: Și ce este ăla microb?
 1: O ființă vie care îți distruge viața.
 2: Aha! Ca Muki.
 1: Ca cine?
 2: Ca pechinezul nevasti-mi; e viu și mi-a distrus viața. În orice caz discuția mi-a fost de folos. Îți mulțumesc pentru sfaturi.
 1: Păi dacă nu mă pricepeam crezi că ți-aș fi răspuns?

BABCAN BRUNO

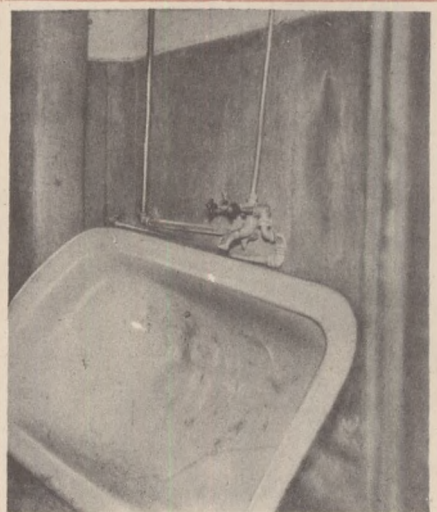
Tavanul locuinței deținute de Andrei C-tin din str. G-ral Florescu nr. 17 a căzut în urma unor focuri produse pe podeaua apartamentului de la etaj.

Ghici, ghici, ghici?

Se-ntreabă luna: ce să fie?
 (E o întrebare de prisos)
 Cînd la etaj e sindrozie
 O știu „concret” și cei de jos.

Administratoorul imobilului din str. 30 Decembrie nr. 62 a demontat bala de la etajul I, sub motiv că trebuie să repare canalul de scurgere. Situația ilustrată în fotografia de mai jos.

Nu-i bai

În căsuța-n care stai fredonînd ușor: nu-i bai!
 întră luna să se laie (ba e bai că nu e baie).

Zidul care împrejmuiește imobilul din str. Iatropol nr. 31 a fost distrus de Florescu Constantin, într-o seară cînd a vrut să gareză camionul cu care venise.

Cîntecul șoferului

Biata lună a rostit:
 — Neîndurător hazard!
 cînd șoferu-a nimerit
 Drept cu... oiștea în gard.

INTRĂ LUNA PE FEREAȘTRĂ...

(...ȘI CE VEDE-N CASA VOASTRĂ!?)

Culegere de cîntece și indiscreții în citeva acte de nepăsare la care și-au dat concursul dezinteresajii.

Ideea și scenariul: „Urzica”

Muzica: cititorii

Luna: autorul

Locatari, fotografii, vecini, pagube.

Luna:

VIOREL

BURLACU

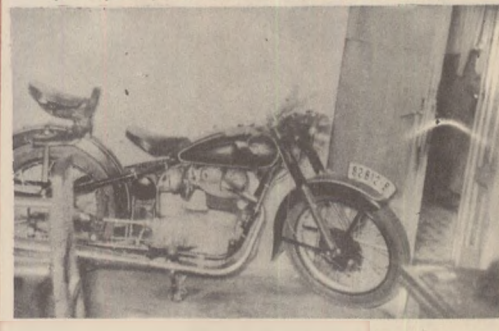
Robinetul chiuvetei din bucătăria comună a apartamentului din str. Mogoș Vornicul nr. 3 A locuit de familia Moculski, Georgescu și Vasiliu, este defect de mult timp.

Picături din cer

Pic, pic, plînge robinetul
 c-o „batiștă” peste gură.
 I-a aflat luna secretul:
 plînge după-o garnitură.

Constantinescu Mircea din str. Agricultori nr. 1
 Ți adăpostește motocicletă în incinta locuinței

Împreună zi de zi

Îscodînd după perdea
 luna a zîmbit ușor:
 — De-ar avea și pijama
 ar lua-o-n dormitor.

SFATURI (pentru gospodine)

Desen de V. Vasiliu

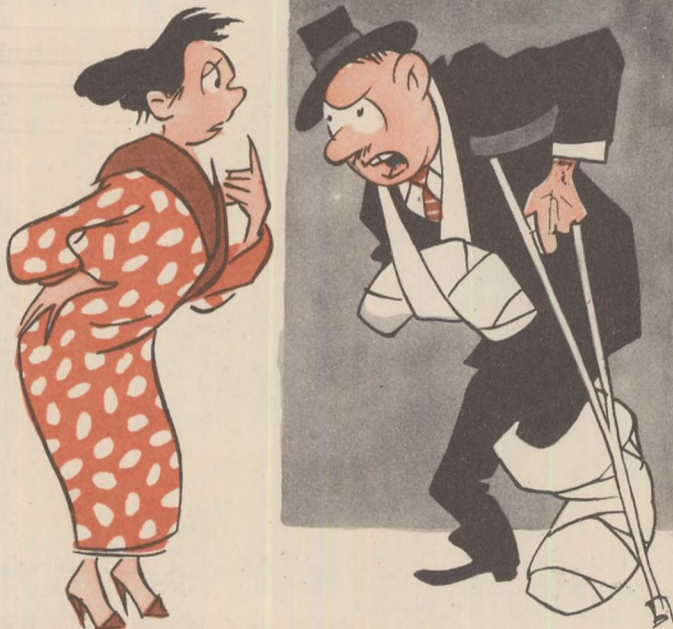
1) se bagă rochia în apă...

2) se pune praf de săpun...

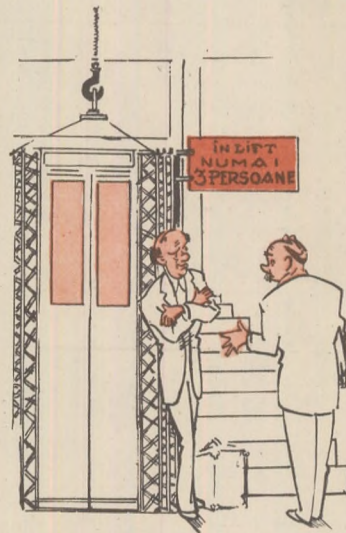
3) și apoi se scoate... curată!

— Ești nebun? În halul ăsta te duci la meci?
— Da' ce am? Sînt răgușit???

Desen de Rik Auerbach

Desen de Antonescu Cărăbuș

— Ce aștepti aici, Georgică?
— Să mai vină încă două persoane, să mă pot urca cu liftul!

DE
PEN

EPITAFURI ȘI EPIGRAME

Lîngă mormîntul
unei primadone

Colegii vin la groapă să salute
pe primadona ce s-a stîns din viață
murind din pricina unei „acute”
luată... de o altă cîntăreață.

A. A.

Cei ce în mormînt m-au pus
Mi-au schimbat numai sălașul
Că și-aicea dorm tot dus.

Marinică (zis codașul)

Unui curtezan

În orice-mprejurare întîlnește
Indiferent pe care din femei,
Cuantumul lui de politețe crește
Invers proporțional cu vîrsta ei.

Florin Iordăchescu

*
Zace-aicea la subsol
Centru-naintaș Costel
Lipsa lui marchează-un gol...
(Primul gol marcat de el.)

— Mă tem că pînă vă hotărîți se schimbă
moda!

Desen de C. Florian

FLORIAN

a de
unteanu

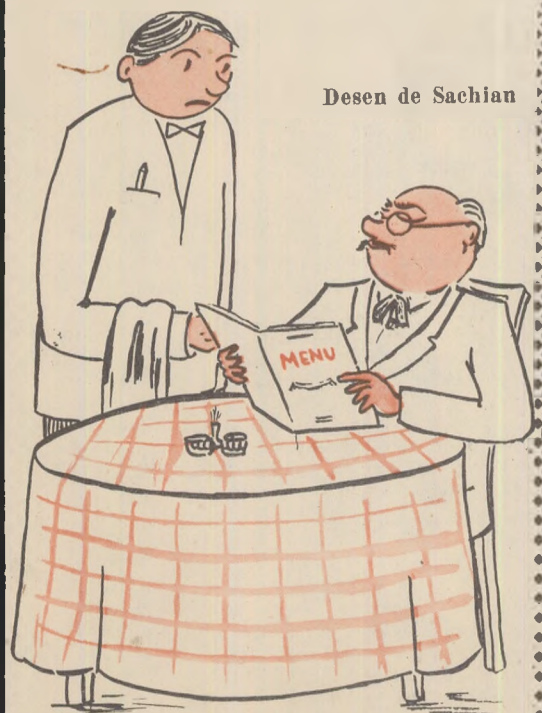
organa"
(farul)

T O A T E
R U T O Ţ I

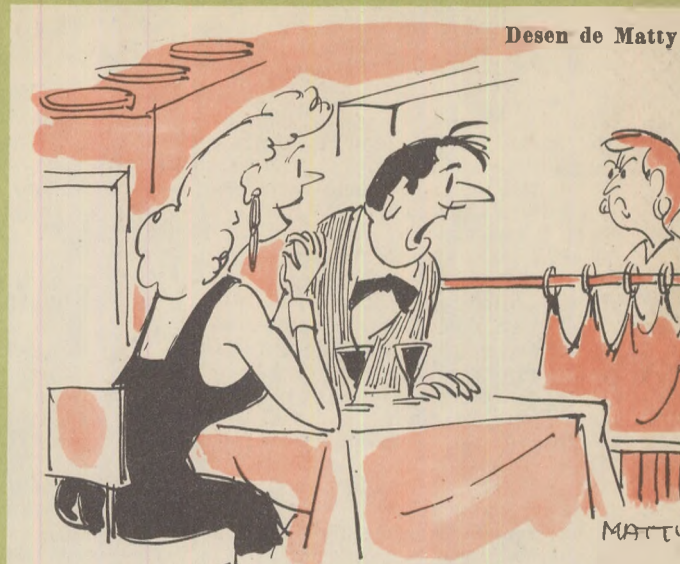
CUSURGIUL

Desen de Sachian

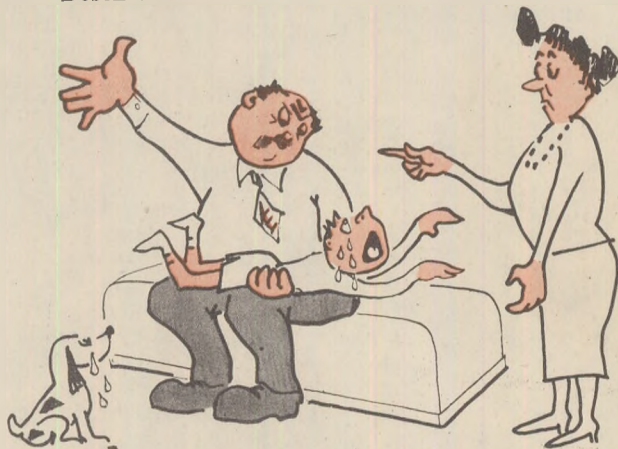
— Dă-mi niște greșeli de ortografie!
— Nu servim...
— Atunci de ce le aveți pe listă?

Desen de Matty

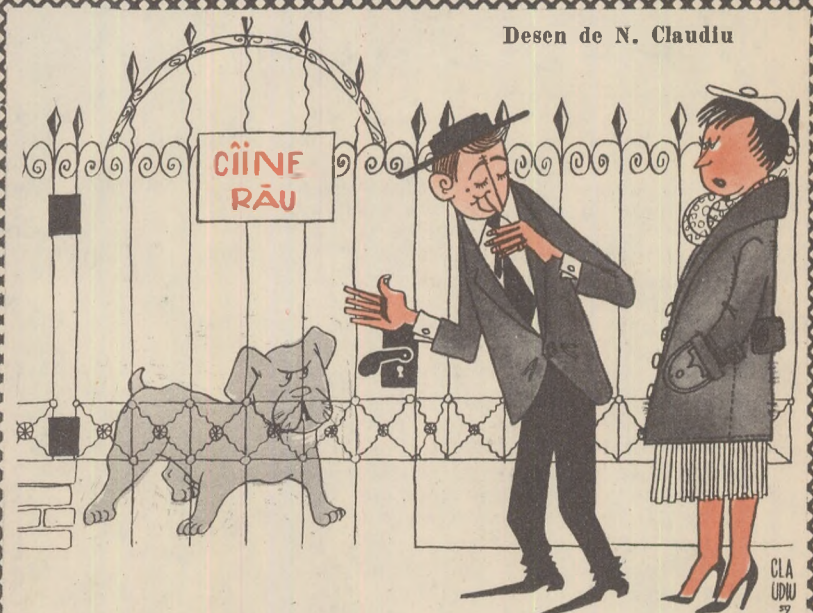
— Don Juanule, încă una pe care ai dat-o gata! De zece minute te soarbe din ochi!...
— Ce dat gata?!.. Ce sorbit?... E nevastă-mea!

Desen de I. Jianu

— Nu plinge! Tata îți vrea binele...

Desen de N. Claudiu

— După marea! Nu vreau să se zică că-s atent cu femeile numai de 8 Martie!

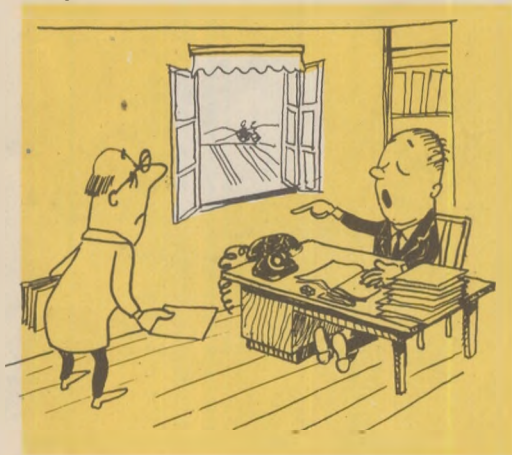
CLA
UDIU
97

Pînă mai acum cîțiva ani, administratorul din blocul în care locuiesc era și el un locatar ca și mine, nu aveam nimic cu el și nu avea nimic cu mine. Il întilneam în lift, îi spuneam „bună ziua“ și îmi spunea „bună ziua“; îi spuneam „bună seară“, îmi spunea „bună seară“. Acum, de cînd l-am ales administrator, situația s-a schimbat. Dacă îl întilnesc în lift și îi spun „bună ziua“, el îmi răspunde „bună ziua“ și adaugă „Cota?“ Cota am plătit-o, dar el are grijă de luna viitoare. Dacă îi spun „bună seară“, el îmi răspunde „bună seară“ și adaugă: „Întreținerea?“ Dacă îi spun „noapte bună“, el îmi răspunde „noapte bună“ și adaugă: „Ai reparat?“ „Ce să repar?“ „Ce s-a stricat!“ „Dar ce s-a stricat?“ „Vasăzică n-ai reparat!“ „N-am reparat!“

Nu știi de ce sînt eu vinovat că blocul în care locuiesc e construit în urmă cu vreo douăzeci de ani și a început să dea semne de bătrînețe. De altfel dacă blocul e vechi, nici administratorul nu e nou. Nu e chiar de douăzeci de ani în funcția asta, dar tot îmi scoate sufletul de vreo cîțiva anișori.

Nu există să mă întilnesc cu el în lift sau în bloc și să nu-mi amintească faptul

La unele secțiuni agricole se duce munca din birou, fără a se cunoaște realitățile de pe teren.

—... Și la-mi și mie două bilete pentru meciul de mîine!... Să facem o ieșire pe teren!...

Desen de N. Georgescu

că eu sînt locatar și că el e administrator. Dacă eu urc pe scări și mă aflu la etajul patru, iar el la parter și-mi aude vocea, mă strigă: „Tovarășe, dumneata ești?“ „Eu sînt“, „Te aștept!“ „De ce mă aștepti?“ „Ca să vii!“ „De ce să vin?“ „Să plătești!“ „Ce să plătesc?“ „Lasă, că vedem noi!“

Din cauza lui, am început să folosesc scara de serviciu și să-i trimit banii prin intermediari. Pentru că de cite ori mă aflu în fața lui, mă simt mic, vinovat, datornic, contravenient și dezordonat. Dar asta n-ar fi nimic. M-a așezat soarta și ordinul de repartitie tocmai la etajul ultim al blocului. Baia mi-o dă cu afiș, două zile pe săptămînă, la orele 5, 7 și 9. Bun. Dar la mine la etajul VI, dacă deschid robinetul la ora 5, fisie, biziie, pufăie, dar apă caldă nu curge. I-am dat un telefon. „Ce-i cu baia?“ „Este!“ „Dar la mine nu-î!“ „Fiindcă nu urcă!“ „Cine nu urcă?“ „Apa!“ „De ce nu urcă?“ „Fiindcă fac baie ăia de la etajul VI!“ „Și ce să fac?“ „Să le-o iei înainte!“ Așa că acum fac baie cu start. La ora patru sînt lîngă robinet, la patru și treizeci sînt pe poziția „fiți gata“ și la 5, start! mă arunc pe robinet. Nimic. M-au luat ăia de la patru. La ora șapte, mă iau ăia de la etajul III și la ora 9 seara mă ia cine vrea, că fac baie toți. I-am spus administratorului: „Tovarășe, dar acum un an, apa urca și la mine!“ El începe să-mi explice de boiler, injector, presiune și atmosfere și cînd mă bagă în astea m-a omorît pentru că eu, odată, cînd vechiul administrator mi-a spus că boilerul nu e bun, am întrebant: „Și de ce nu-l concediați?“ În concluzie, acum îmi încălzesc apa pe aragaz, mă duc în baie, mă uit la cadă, mă uit la duș și mă spăl în chiuvetă.

Dar poziția mea pe ultimul etaj îmi mai procură și alte avantaje. Din trei în trei zile, mă pomenesc cu administratorul la ușă: „Curge la Stavrache!“ Eu îl privesc buimac: „Curge la Stavrache?“ El mă privește fioros: „Da! Curge la Stavrache!“ „Și de unde curge?“ „De la dumneata!“ Asta este. Dacă de jos în sus nu urcă pînă la mine nici un fir de apă, în schimb toată apa care curge în bloc de sus în jos, curge de la mine! A ieșit o pată pe plafonul lui Stavrache de la cinci, se cheamă instalatorul și sparge la mine în baie sub chiuvetă, să se controleze sifonul. Nu-i chiuvetă, se sparge sub cadă. Nu-i cada, se sparge la duș. Pînă la urmă,

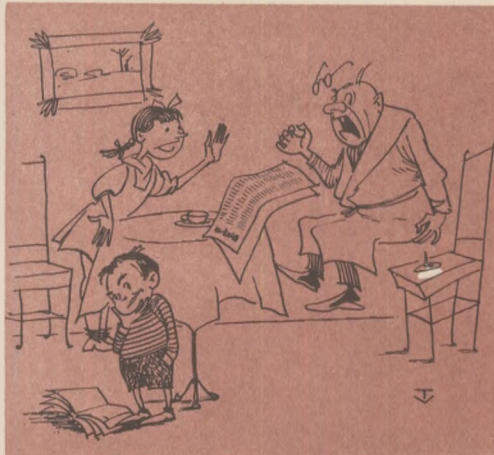
la Stavrache nu curge de la mine, dar la mine se sparge. Dacă curge la Potîrniche de la patru, se sparge la mine în bucătărie, că pe acolo trece o țevă și de-acolo o fi. Trei săptămîni pe lună, la mine în casă e șantier, întrucît administratorul e de părere că orice apă care curge în jos, nu poate să vină decît de sus, și cine e cel mai sus? Eu! Și cum ultimele luni au fost cam ploioase, vă dați seama ce s-a lucrat la mine în casă pe chestia asta, pentru toate petele care au apărut la diverse etaje. Dar acum de curînd mi-a venit o idee. Deasupra mea e o mansardă care avea nevoie de unele reparații ca să poată fi locuită. Am făcut eu reparațiile și l-am mutat acolo, deasupra mea, pe cel mai bun prieten, care mi-a mulțumit.

Acum trei săptămîni a ocupat mansarda și, după trei zile, am auzit deasupra mea niște bubuituri. Am deschis ușa și am auzit la mansardă vocea administratorului: „Ce să-ți fac, tovarășe, curge la Spirică!“

Am pierdut pe cel mai bun prieten, dar în schimb nu se mai sparge la mină. Se sparge la el.

SORIN RĂȘCANU

Desen de V. Timoc

— Nu te alarma, bunicule! Gigel e pasional de medicină: tocmai a citit despre acupunctură...

Tovarășe director,

Subsemnatul Văicărică Chiulaciu, tehnician, fost în cadrul serviciului de studii al întreprinderii pe care o conduceți, am datoria să vă aduc la cunoștință că nu mai pot lucra în întreprinderea aceasta, deoarece mi s-a făcut lichidarea și nici nu s-a revenit asupra acestei măsuri.

În ce privește motivele cu care mă încărcați, îmi permit ca în mod dezinteresat să-mi spun părerea: sînt nesănătoase, demoralizatoare, pătimașe și profund intangente la cercul realității.

1. S-a spus că în timpul programului pierdeam ore întregi cu pronosportul sau cu discutarea meciurilor de fotbal.

Acesta este un motiv nesănătos. El aduce nu numai prejudicii materiale statului, deoarece ar însemna să nu mai completez buletine (pentru că eu fără calcul nu joc), dar și prejudicii morale, fiindcă numai din discuții și controverse se naște progresul (și în fotbalul nostru este necesar în mod absolut progresul tehnic), iar dacă nu discut la birou ca să-i lămuresc pe cei care țin cu „Rapid“, unde să discut, cu prietenii mei țin toți, ca și mine, cu „Progresul“.

2. S-a scris în motivarea desfacerii contractului de muncă că nu dădeam lucrări de bună calitate, fapt pentru care am primit nenumărate observații.

Voi dovedi că acuzația este inexactă. Planurile și schițele ar fi fost bune, dacă aș fi avut la dispoziție calc, tuș și instrumente de desen de fabricație străină, pentru că cele românești, mie personal, îmi denaturau concepția și făceau să-mi tremure mina.

În ce privește observațiile, ele nu au fost *nenumărate*, cum pătimaș s-a spus, ci au avut un număr fix: șaisprezece.

În concluzie, vă rog, pentru bunul mers al întreprinderii și nu pentru interesul meu personal, care am și primit oferte mari și multe, să reveniți asupra deciziei de desfacere a contractului de muncă sau, dacă nu se poate, să o înlocuiți măcar cu altă decizie, care să fie făcută pe numele șefului serviciului, eu luîndu-mi obligația să duc munca de șef al serviciului-studii, în aceleași condiții bune în care am muncit.

Cu demnitate
Să trăiți la mulți ani!
Văicărică Chiulaciu
p. conf. ANGHEL CORNELIU

BLUZA CEA NOUĂ

Mi-am cumpărat o bluză. Una de vară, ajurată, galbenă, frumoasă și ieftină, lucrată la „Tricotajul Roșu“-Arad. Bravo, zic eu, și mă simțeam mîndră, că-s născută pe acele meleaguri.

Îmi ziceam și mie „bravo“ pentru chipir, că, deși bluză era tare frumos lucrată, costa doar 17 lei.

M-am îmbrăcat cu ea și am defilat în flanc de una singură, prin fața soțului și a oglinzii:

— Îți stă bine, au zis din ochi, soțul și... oglinda.

Am purtat-o de citeva ori, apoi am dat-o la apă.

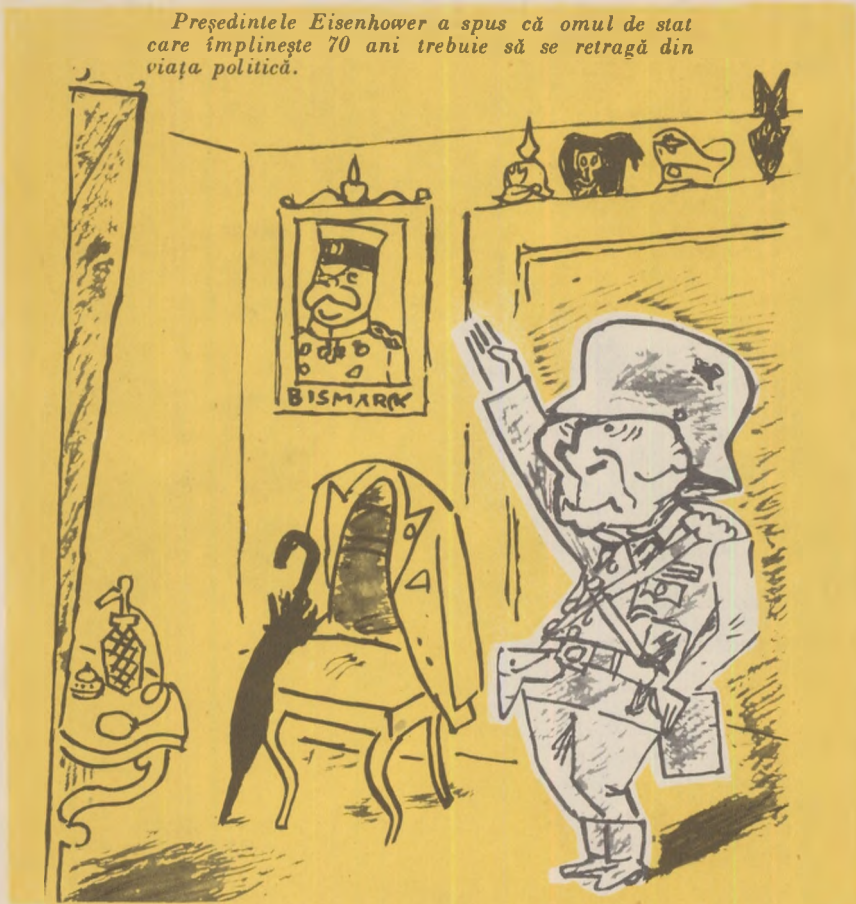
Am stors-o de apă ușurel și... bluză mea, bluză cea nouă și galbenă, se lungise, se făcuse cămașă, apoi ajunsese lungă cit un halat de baie.

Nu-i nimic, zic eu, consolîndu-mă, poate și-o mai reveni la călcat. Zădarnic! Cămașă de noapte a rămas. Acum nu mi-e că s-a întins în halul ăsta! Am doi copii și le fac lor rochițe. Dar mi-e necaz că mă făcură de rușine cei de pe meleagurile mele.

Mai pot fi eu mîndră de „ai mei“ cînd fac asemenea lucruri proaste și „frumoase“? Și, în definitiv tot ei sînt în pierderel Nu-i logic să se vindă o cămașă de noapte numai cu 17 lei, sub pretext că la început ți-o vinde ca bluză!...

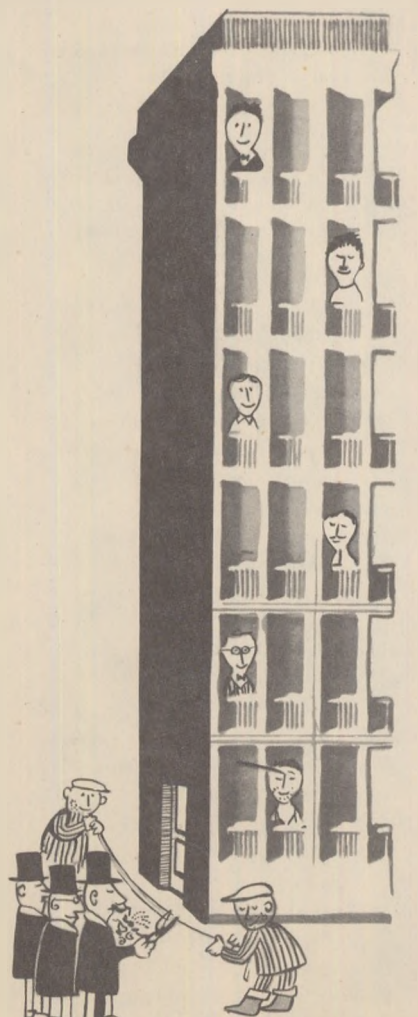
M. NICOARĂ

Președintele Eisenhower a spus că omul de stat care împlinește 70 ani trebuie să se retragă din viața politică.

ADENAUER: — Această uniformă mă înlinește cu cel puțin 20 de ani !

La începutul anului 1960 urmează să se dea în folosință „Casa bărbaților necăsătoriți“.

Casa bărbatului neînsurat în 1960...

...și după un an...

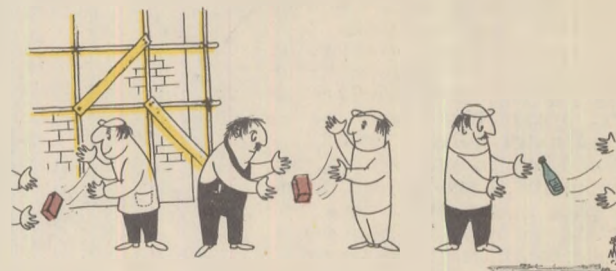
DESENE DIN

Szpilki

revistă de satiră și umor
din R. P. Polonă

— Plec, pentru că mi s-a spus să mănânc ceea ce am gătit.

FĂRĂ CUVINTE

— Deasupra d-tale zace un om grav bolnav !
— Ah, cit de mult regret, dar nu sînt medic, ci instrumentist.

REBUS

Am intrat într-un „Restaurant lacto-vegetarian“ și m-am așezat la o masă.

O ospătăriță amabilă s-a apropiat de mine și m-a întrebat cu glas catifelat:

— Cu ce vă putem servi, tovarășele?

— Tovarășă, zic eu, aș vrea să știu ce mâncare aveți astăzi.

— Avem tot ce doriți.

— Și anume?

— Avem, de exemplu, ciulama de pasăre.

— Da, zic eu din nou, dar altceva ce mai aveți?

— Avem pasăre cu roșii...

— Mîncarea e bună, dar aveți și altceva?

— Avem și pasăre cu bame...

Mi-am impus o mică pauză, ca să mă mai gîndesc, după care:

— Tovarășă, poate mai aveți ceva...

— Cum să nu? Cum să nu? Avem și pasăre cu mazăre, pasăre cu sos tomat, pasăre cu fasole țucără...

— Continuați, vă rog, continuați...

— Avem pasăre pilaf, pasăre cu cartofi, pasăre cu gutui...

— Continuați, continuați...

— Pasăre cu ghiveci, pasăre cu ciupercuțe...

— Continuați, vă rog, continuați...

— Ostropel de pasăre, piftela de piept de pasăre...

— Minunate, zic eu, dar altceva ce mai aveți, că-i doar restaurant lacto-vegetarian.

— Avem pasăre în saramură și frigăruie de pasăre... Altceva nu avem. E un meniu destul de bogat.

Am părăsit restaurantul lacto-vegetarian și, călcîndu-mi pe inimă, am intrat într-un restaurant cu „grătar special“ și „vinuri alese“...

Ospătarul s-a apropiat de mine și mi-a vorbit curtenitor, dar cu un ton de ușoară ironie:

— La ora asta, tovarășe, nu ne-a mai rămas aproape nimic. Dacă doriți, putem să vă servim iaurt proaspăt sau smîntînă cu brînză extra faină...

După ce m-am săturat, am făcut plata și am pornit în oraș. Pe drum m-am gîndit dacă n-ar fi cazul să intru și într-un magazin de încălțăminte să servesc... o prăjitură!...

G. ANASTASIU-COCIU

— ... Dar pe ala cu funcționaril care stăteau „la șuetă“ și l-a surprins șeful, o știți?...

ZAHĂRUL TURIST

Pînă nu de mult, s-a crezut în lumea matematicienilor că drumul cel mai scurt între două puncte este linia dreaptă. Eroare. Drumul cel mai scurt între două puncte este linia ocolită. Această descoperire a fost făcută de către O.C.L. Grivița Roșie, care a aprovizionat cu zahăr unitatea de vizavi de fabrica de zahăr Chitila, repartizîndu-i un vagon în... gara Băneasa. Cu acest prilej, zahărul a făcut o frumoasă excursie turistică, cu punctul de plecare la fabrica de zahăr. Itinerarul trece în continuare prin gara Chitila, apoi prin gara Băneasa, de unde zahărul a fost ridicat și transportat la punctul de sosire, situat vizavi de punctul de plecare. În felul acesta, zahărul a plecat de unde trebuia să ajungă și a ajuns de unde a plecat. Să nu se spună că nu-i un zahăr umblat.

În fond, zahărul a sosit la destinație. Răul este însă că a plecat... tot de la destinație. Ce părere or fi avînd cei de la O.C.L. Grivița Roșie despre asemenea procedee... zaharisite?

proiect original

M-am întîlnit întîmplător
Cu un prieten „scriitor“.

— Știi, zise el, grozav aș vrea
Să aflu și părerea ta!
Am o idee genială
Și absolut originală.

Să-ncerc să-ți-o prezint sumar:
Subiectul nu mi-i încă clar,
Mai trebuie să-l coc în minte,
Totuși în două, trei, cuvinte:
Doi se iubesc... ce să-ți înșir,
E ca-n Othelo de Shakespeare.

Mesajul e profund uman,
Exact în genul gorkian.
Eroul, pozitiv, firește,
E tipic și te cucerește

Printr-un umor cum nu găsești
Decît în Cehov... întuești
Cam cum ar fi... Excepțional!
Nu mă-nterupe... în final
O voi aduce din condei,
Ca în De Vega... Cum inchei?

Eroul, profilat pe zare,
Pare un semn de întrebare
Și peste tot planează-o umbră
De atmosferă grea și sumbră
Exact ca-n Edgar Allan Poe.

Intenționat uez de o
Găselniță ce-mi aparține:
Eroii mei nu mor în fine.
Ori e mai bine să-i omor.
Poate-n volumul următor.
Cît despre stil e la nivel
Exact ca-n Șolohov... la fel.
Ei, nu-i grozav?

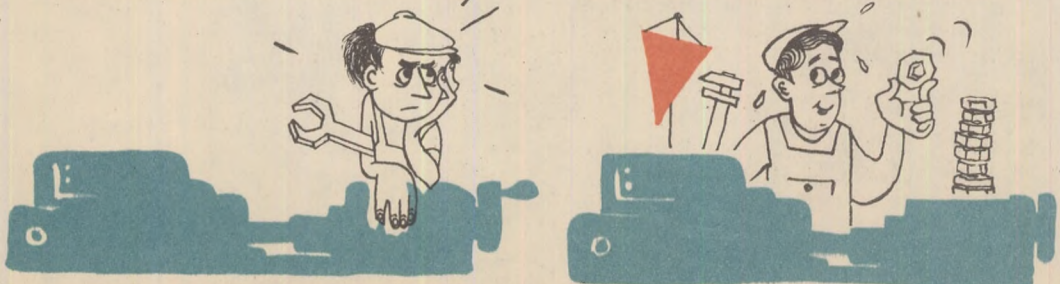
— Deh, ce să zic,
Un singur lucru nu-mi eptic:
Proiectul tău... excepțional
Ce are-n el original?
Văd că amesteci și faci zob
Toți scriitorii de pe glob.
Zimbînd, mi-a ripostat senin:
— Naivule, eu îi combin,
Unificîndu-le structura,
Te-asigur că-i o treabă grea.
Și-apoi mai am încă ceva
Original. E semnătura!

Desen de A. Andronic

GRAFICUL REBUTURILOR

GRAFICUL PRODUCTIVITATII

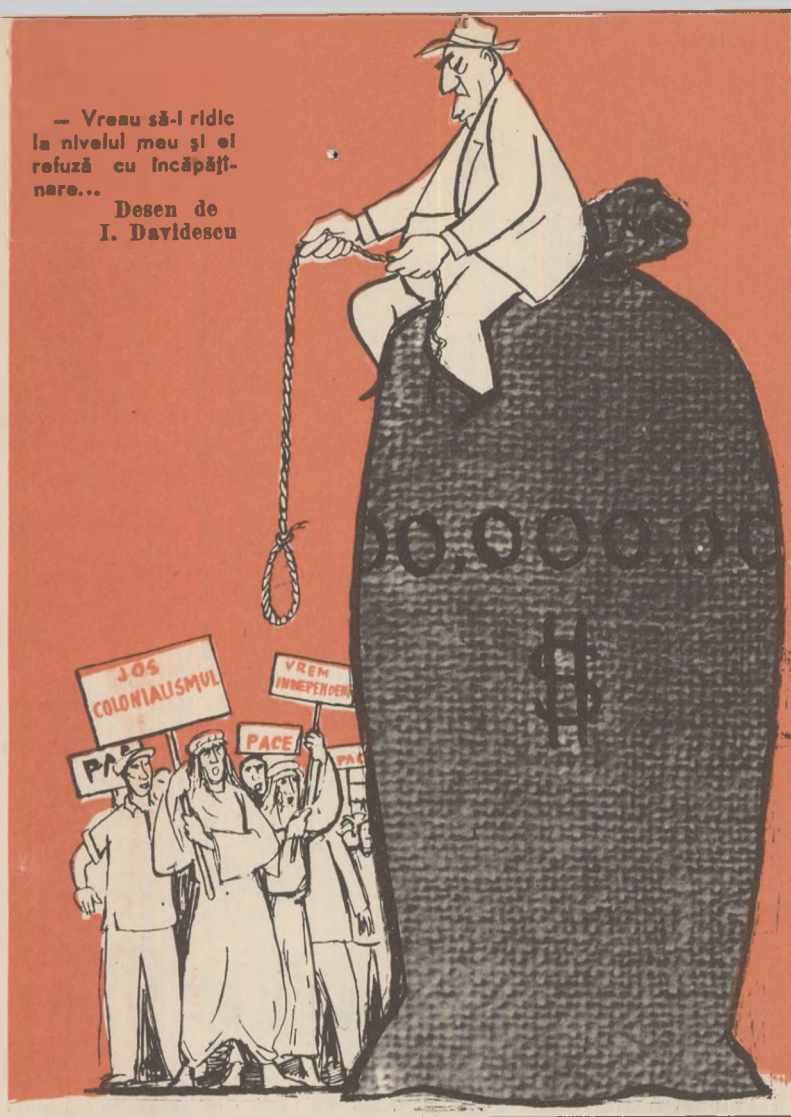

— Ce favoritisme, dom'le, la amîndoi cresc graficele, și totuși el este singurul evidentiații!

ION RUȘ

— Vreau să-l ridic
la nivelul meu și el
refuză cu încăpățî-
nare...

Desen de
I. Davidescu

CULORILE EXPLOATĂRII

Cea mai nouă descoperire în „lumea liberă” se referă la virtuțile culorilor. Nu e vorba însă de virtuțile lor artistice sau de echivalențele lor, să zicem sonore, pe care le tot caută poeții de-a lungul timpului. Nu. E vorba de o descoperire cu privire la valoarea strict practică, rentabilă, a culorilor. Dv. cînd spunei „galben”, de pildă, vă gîndiți ca și mine, și ca toată lumea, la culoarea lămîii, a șofranului, la culoarea lanurilor coapte, etc. Unii se mai gîndesc, e drept, pe o scară a simbolurilor sentimentale, și la... gelozie! Dar toate astea sînt niște naivități. Pentru că adevărata valoare a culorii galbene și portocalii, descoperită de curînd într-o întreprindere din Scoția, este că... „stimulează activitatea cerebrală (sic!) a patronilor și directorilor de întreprinderi”!... Cît privește culoarea roz, s-a stabilit că ea stimulează grozav activitatea dactilografelor și a funcționarilor de tot felul, în timp ce verdele-oliv și cafeniul au, dimpotrivă, efecte somnifere... Pornind de la aceste descoperiri senzaționale, în occident a început o adevărată campanie a... zugrăvelii, mohorîtele și îmbibările birouri ale dactilografelor căpătînd brusc tapete trandafirii, iar sobrele cabinete ale directorilor obținînd culoarea surzătoare a dovleacului. În ce privește halele și atelierile uzinelor însă, rozul, ca și orice altă nuanță a roșului, sînt cu desăvîrșire interzise, dat fiind proprietatea acestei culori — după cum se exprimă „specialiștii” respectivi — „de a stimula simțul de clasă și de a genera conflicte sociale”!...

Pentru ateliere, așadar, „bleu-senin” combinat cu diferite alte nuanțe stimulative, dar numai în sensul sporirii producției. Cu aceste contribuții „artistice”, patronii uzinei pomenite din Scoția au obținut un spor de profit de 20%!...

Se pare însă că toate aceste iscusite utilizări ale feluritelor arte în slujba „artei” esențiale a lumii burgheze, arta exploatării, nu rezolvă toate problemele. Nici mirajele trandafirii din jurul mașinilor de scris, nici activitatea galbenă din cabinetele patronilor, nici azuriul ceresc din hale și ateliere nu reușesc să împiedice cu nimic fatalele nuanțe de negru ale crizei, ale șomajului crescînd, ale șirurilor nesfîrșite de greve și demonstrații muncitorești deasupra cărora flutură irezistibil „culoarea simțului de clasă”...

Față de toate aceste fenomene, singură culoarea cabinetelor patronale își mai justifică rostul: ea exprimă pînă la identificare paloarea și fierea locatarilor lor.

În asemenea clipe, cavalerii cabinetelor galbene vîd roșu printre stele verzi. Semne că situația e cam albastră!...

GEO DUMITRESCU

SEMNE VESTE EUROPENE

Soldat american de-ți iese în cale, fără portofel vei rămîne.

tează țara, mult vor avea geam-gii de lucru la ambasada S.U.A.

Ajutor din Statele Unite de sosește, gumă de mestecat zilnic vei avea de mîncare.

La film cu gangsteri de-ți duci copilul, mare nevoie de avocat pentru el în curînd vei avea.

Despre prosperitate de scriu ziarele, șomer a doua zi te vezi.

Rampă de lansare a rachetelor de vei vedea montîndu-se, înștiințare de mărire a impozitului vei primi.

Diplomat american de vizi-

DECLINIUL LUI Jupiter

Italia, o știu din cărți că are
Profil de cizmă cu căleliu-n mare.
De-aceia Statele Unite-n NATO
Cu toată graba au și... încălțat-o.

Și-și zise Pentagonul: — Se cuvine
Cu cetățenii să ne punem bine.
Deci le vom da rachete-americe
Cu denumiri... de zeități romane!

În felu-acesta azi, după milenii,
Îl văd cu-adevărat italienii
Pe Jupiter, fost zeu suprem, ce are
Drept tron măreț o... rampă de lansare.

Și-n timp ce zeul cel fără prihană
Pe vremi avea ambrozie drept hrană,
De data asta, mofturos din fire,
Dorește hrana-n bani, adică-n lire.

Și deci italienii, cu durere,
Zic despre Jupiter: — Ce decăderel
El, zeu suprem, vestit pînă departe,
Slujește în prezent... pe zeul Martel

V. D. POPA

GERMANIA OCCIDENTALĂ — Mic tratat de geografie —

Așezare: Germania occidentală are la nord Marea Nordului, la est fluviul Elba, iar la spate... Pentagonul.

Relief: În această țară astăzi există numeroși munți înalți... de armament de proveniență americană.

Clima: Plouă... cu soldați din Statele Unite și rampe de lansare de rachete. În plus, în tot timpul anului este un grozav alunecuş... la bursa de acțiuni.

Populația: O mare parte din țară este populată de trupe de peste ocean. Iar cum numărul acestora este mereu în creștere, într-o zi s-ar putea ca ele să fie mai numeroase decît populația locală.

Bogății: Germania apuseană este bogată în... generali foști criminali de război naziști. Aici mai există și o mare cantitate de fier... sub forma crucilor ce stau pe reverele acestor generali.

Industria: În această țară înflorește în pace... industria de război. De aici se exportă în Europa răsăriteană... spioni

și diversioniști și se importă de peste ocean... modul de viață american.

Modul de guvernămînt: Această țară este o republică federală, adică formată din mai multe state. Cel mai important pentru guvern este statul... pe picior de război.

Capitala: Capitala este la Bonn, iar capitalul țării la Krupp.

Alte orașe: Un alt oraș important este Nürenbergul, renumit odinioară pentru jucăriile produse. Astăzi, acolo se fabrică puști, care sînt o jucărie... față de restul armamentului ce se produce în Germania occidentală. Renumit este și orașul München. De cînd există aici un post de radio, cetățenii îi spun Münch-ausen, după numele legendarului fabricant de gogoși... orale. În această țară mai sînt și numeroase porturi transformate de guvern în stațiuni de odihnă pentru... navele militare americane.

V. D. P.

nuntă mare la cămin

de ION. PRIBEAGU

La Ciobanu, o comună
În raionul Hirșova,
O serbare minunată
La cămin se pregătea.
Și cum în programu-artistic
Figura, cu-anume scap,
Șah și tenisul de masă, —
Lumea a venit potop.

Toată-această sărbătoare
Era dată la cămin
De către elevii școlii
Ce s-au străduit din plin.
Au muncit și profesorii
Barbu, Liciu, cu folos
Ca spectacolul să iasă
Cît mai bun, cît mai frumos.

Dar directorul, problema
Socotind-o mai mărunță
Tot atuncea, pe tăcute,
Programase și o nuntă.
Și-n momentul cînd să-nceapă,
După cum programul scrie,
S-auzi un jaz de-afară...
Ce să fie? Ce să fie?

Cu orchestră mare-n frunte
Ce-asurzise toată casa
Între lumînări intrară
Ginerele și mireasa,
Cuscii și cumnași și socri.
Mai lipsea în șirul lor
Doar directorul de școală
Cunoscutul Teodor.

Și-au băut, deh, ca la nuntă,
C-aveau gurile sugace,
A băut și „nunul mare“
Fiindcă vinul tare-i place;
Pînă și Ionescu Gheorghe,
Ca director de cămin,
O făcea pe ospătarul
Umplînd cupele cu vin.

Micii jucători de „tenis“
Au strîns împrejur alai,
Iar cei ocupați cu șahul
Pomeneau mereu de cai,
Că-și vorbeau două vecine
Rezemate de ferestre:
— Ei, să știi, Lenuțo dragă,
Că sînt caii de la zestre!

Să nu-i stînjenească nimeni
Au trimis copiii-acasă
Și-au incins chiolhan și horă.
Topăind și pe sub masă
Încît cei poștiți să vadă
O serbare cu program
Înghițiră-o nuntă seacă
Dar de-afară, de la geam.

Cînd în zori se sparse bilciul
Cum e între sugativi,
Mirele dansa cu soacra,
Iar mireasa cu sportivi,
Că se auzea ecoul
Cu scripcari din depărtare:
— Să trăiască-nsurășei!
— Cale bună, Nune mare!

Epilogul: scena spartă,
Cu decoruri zdrențuite,
Bănci și canapele rupte
Și iacale feștelite.
D-aia te-ntrebăm „Urzico“
Și rugăm să ne anunți:
Este casă culturală
Sau e sală pentru nunți?

Ș T I A Ț I C Ă...?

... direcția regională silvică Ploești poate fi dată ca exemplu de felul în care nu respectă contractul încheiat cu I.P.R.O.F.I.L. „Placajul“ București? Direcția regională silvică nu expediază zilnic bușteni beneficiarului (așa cum e prevăzut în contract), ci după 4—5 zile, cînd, fiind cantități prea mari, întreprinderea n-are unde depozita buștenii și îi lasă pe stradă. Direcția regională silvică a fost sezisată de acest fapt, dar nu a răspuns. Dacă și în viitor va proceda la fel... va răspunde.

... trustul industriei lemnului din București, prin unitatea sa din Măneciu, expediază către I.P.R.O.F.I.L. „Placajul“ frizuri de fag (aviz de expediere nr. 2973) în loc de cherestea de fag? Întreprinderea „Placajul“ — în relațiile cu T.I.L. — poate face un schimb util: întreprinderea poate da frizurile de care n-are nevoie, iar trustul să dea dovadă de mai multă conștiinciozitate, de care are nevoie.

... tovarășul Barbu Ion, brigadier la Sec-

— Ionel, vino pe aici, nu vezi că pe acolo trecerea e oprită?

Desen de C. Crăciun

DRAGĂ URZICO

Mi-am cumpărat alaltăieri o agrafă pentru păr, produsă de cooperativa „Plastica“ din Arad. Cînd să pun agrafa în păr, ce crezi? I s-a rupt capul. Zic: Bine că s-a rupt capul ei și nu s-a rupt capul meu. Și-mi cumpăr altă agrafă. Cînd s-o pun în păr, ce crezi, Urzico? I se rupe și ei capul. Dar eu nu mă las nici în ruptul capului: cumpăr o duzină de agrafe! Încerc să le pun în cap și — ce crezi, dragă Urzico? Rup o duzină de capete. Norocul cel mare e că, de fiecare dată, se rupeau capetele de la agrafe, iar al meu scăpa teafăr. Este și explicabil să scape teafăr: capul meu nu e făcut la cooperativa „Plastica“ din Arad.

Ilișoiu R.
com. Petrești,
raionul Sebeș

ALO, URZICA!

— Alo! Urzica? Aici Întreprinderea poligrafică din Oradea. Notează, Urzico: în cadrul luptei pentru economii, am adunat o mare cantitate de fier vechi.
— Asta e foarte bine.
— E bine, dar n-avem unde să ținem fierul adunat.
— Trebuia să-i chemați pe cei de la I.R.C.M., ca să-l ridice.
— Păi, i-am chemat.
— Atunci, totul e-n regulă.
— Ba nu e în regulă, pentru că noi i-am chemat, dar ei n-au venit.
— Trebuia să-i mai chemați o dată.
— Păi, i-am mai chemat o dată.
— Atunci, e în regulă.
— Ba nu e în regulă, că ei tot n-au venit.
— Trebuia să-i chemați și a treia oară, și a patra oară...
— I-am chemat și a treia, și a patra oară...
— Și?...

ția Glicerină a fabricii de ulei „Biruința“, în zilele în care e de serviciu, urmărește ca uleiul ce trebuie să se încarce în cisterne, să se risipească „în bune condițiuni“?

Tov. Barbu e cunoscut ca un om grijuliu, care nu suportă să vadă că uleiul se iese... nesupravegheat. În viitor, o asemenea risipă l-ar mîhni și l-ar face să sufere. Ar suferi... consecințele.

... tov. Stan Ion, de la Secția Glicerină a fabricii de ulei „Biruința“, lipsește nemotivat de la serviciu, spunînd că e bolnav? Medicul care l-a vizitat într-una din zile, l-a găsit că suferea de... amețeli, dar nu din vina lui, ci din vina alcoolului, care, deși este tare, pe el îl slăbește. Cînd e treaz, spune că înainte de a pleca la serviciu simte nevoia să consume diferite băuturi și, pentru a nu mai simți nevoia să bea, bea pînă nu mai simte.

I. GRIGORESCU și
P. JELESCU

O ANIVERSARE

În ziua de 30 iunie a.c., se va aniversa împlinirea a 4 (patru) ani de cînd atelierelor C.F.R. din Iași cer uzinelor „Vasile Roaită“ din București înlocuirea unui motor, livrat defect. În aceeași zi, se aniversază tot 4 (patru) ani de cînd uzinele „Vasile Roaită“ din București răspund atelierelor C.F.R. din Iași că vor înlocui ne-greșit motorul livrat defect. Cu acest prilej, se va inaugura monumentalul dosar de corespondență purtat în cursul celor patru ani, avînd o capacitate de 35 documente netto. În ele, se vede exact ce scrisori au trimis atelierelor din Iași, ce răspunsuri au primit, ce au răspuns la răspunsurile primite, ce răspunsuri au primit la răspunsul răspunsurilor primite, etc.

Din partea uzinelor „Vasile Roaită“, răspunsuri au fost multe. Răspunderea, însă, a fost puțină.

— Și a trebuit să-i chemăm și a cincea oară. Pe urmă, am încărcat mașinile noastre și, amînînd alte curse, am dus fierul vechi la I.R.C.M.

— Foarte bine.

— Ba nu e bine, pentru că fierul vechi nu e obligat să se ducă singur la I.R.C.M., ci I.R.C.M.-ul e obligat să-și aducă singur fierul vechi, dar I.R.C.M.-ul, cum vezi, în loc să-și aducă fierul, stă... de lemn. La revedere!

TELEGRAMĂ

Către „Urzica“ — București.

Expeditor: Fabrica de ulei „Biruința“—București.

Poftim dilemă! Stop. O.C.L. „Alimentara“ trimite butoaie de gaz, pentru umplut untdelemn. Stop. Dacă umplem butoaiele, „Alimentara“ reclamă untdelemn miroase gaz. Stop. Dacă nu umplem butoaiele, „Alimentara“

robinetele deschise, din care cauză se ivesc deseori situații de felul celei ilustrate:

Intra ei: iar e ocupat dușul...
cine o fi înăuntru!

Din lipsă de perii în instituție, salariații folosesc pentru ștergerea pantofilor, plușul.

— E prea mare plușul... propun să fie tăiat bucățele...

Din gazeta de perete a teatrului satiric muzical „C. Tănase“

Unii tovarăși nu se duc la timp la atelierile de croitorie și cizmărie pentru a li se lua măsura și a li se face proba în vederea confecționării încălțămintei și hainelor ce le sînt necesare în spectacol.

— Mă cam strînge la umeri!

DIN CICLUL „UNA BOACĂNĂ“

foaie verde
nu mă mut!

Foaie verde, foi de nuc,
Să vedeși ce mai bucluc
Întimplatu-s-a-n Sibii
La grădina de copii
De pe str. Sebastian,
Unde se știa mai an
Că grădina asta are,
Ca oricare,
Directoare.
Foaie verde lămliță,
S-a mutat la grădiniță
Nu știu cum, nu știu de ce,
Directoarea Rusu M.
Cu căfel,
Cu purcel,
Cu curcan,
Cu lighian,
Cu fâraș,
Sufertaș,
Oale,
Foale,
Aragaz,
Cu bidoane
Pentru gaz,
Cu bagajul,
Cu menajul
Cu mai ce nu știu nici eu,
Și cu foarte mult tupeu.
Foaie verde busuioc,
Nu mai au copiii loc,
Fiindcă-n clasa cea mai mare
Șade azi o directoare,
Iar în clasele mai mici
Nu e spațiu nici aici:
Stă căfelul,
Stă purcelul,
Stă bagajul,
Tot menajul,
Oale,
Foale,
Aragaz,
Stau bidoane
Pentru gaz,
Stau tot boarfe cîte vrei,
Plus tupeul dumneaei.
Foaie verde ca tarhonul,
A aflat întreg raionul
Și s-a pomenit deodată
Directoarea, hop, mutată.
Dar nu știu cum fuse rostul,
C-au mutat-o doar ce postul
Și — nu știm prin ce mijloc —
Casa i-a rămas pe loc.

Și iar verde măghiran,
A trecut de-atunci un an,
Dar în str. Sebastian
Nu se vede vreo mișcare.
Rusu M. se ține tare.
Nu admite să discute,
Nu primește să se mute
Stă acolo, stă proșap,
Șade popîndău pe cap,
Șade, ca o copiliță,
Dumneaei la grădiniță.
Foaie verde și-o mușcată
Poate s-o găsi odată
(Și sper asta cît mai iute)
Cineva care s-o mute
Cu căfelul,
Cu purcelul,
Cu bagajul,
Cu menajul,
Și cu tot ce-o mai avea
Să-i putem și noi ura
Cînd de-acolo o să iasă
Mult noroc... în altă casă!

V. P.

GOSPODĂRIA AGRICOLĂ DE STAT
MUNCA SOCIALISTĂ

LENEȘUL: — Alurea, aici e de muncă, nu-l de stat!

Desen de L. Livadaru

reclamă nerespectare contract livrare. Stop. „Alimentara“ ȳrea untdelemn care miroase dovleac, din butoaie care miroase gaz. Stop. Asta, Urzico, miroase comodate. Stop.

CERERE DE CONCEDIU

Către Cabinetul de rebutologie al Dr. Urzica
(cabinet fără plată, dar cu... răsplată!)

Subsemnatele, ghevintbore, freze modul, filiere, etc. născute în atelierile fabricii de scule din Rîșnov, vă rugăm a ne aproba un concediu de boală, avînd în vedere că sîntem invalide din naștere. Multe din noi suferim de rebutită cronică, defectivită acută etc. Cu toate acestea, în loc să fim pensionate pe loc, am fost livrate unor întreprinderi ca

„Tehnometal“, „Metalica“, etc., în ale căror sanatorii zăcem și astăzi înmagazinate fără speranță. Avînd în vedere cele de mai sus, vă rugăm a aviza să ni se acorde un concediu de boală, pe care îl vom petrece în stațiunile de cură ale I.R.C.M., gîndindu-ne la părinții noștri rebutogeni de la fabrica de scule din Rîșnov.

În numele ghevintborelor și filierelor,
Un șurub strîmb

SCRISOARE CIFRATĂ

Noiembrie 1958; „Solex“ + „Construcția“=1997.

decembrie = noiembrie; 1997=0
ianuarie = decembrie; 1997=0
februarie = ianuarie; 1997 = 0
martie = februarie; 1997 = 0
aprilie = la anul și la mulți ani.
1997 = apă de ploaie.

N.R. Pentru a face textul mai simplu, corespondentul nostru ne-a scris cifrat. Pentru că l-a făcut... prea simplu, dăm mai jos descifrarea cifrului:

În noiembrie 1958, întreprinderea „Solex“ a încheiat cu cooperativa „Construcția“ contractul nr. 1997, pentru repararea unor recipienți. În decembrie, la expirarea contractului, situația recipienților stricați era aceeași ca și în noiembrie, la încheierea contractului. Deci decembrie=noiembrie, iar contractul 1997 este egal cu zero. În ianuarie, situația recipienților este aceeași cu cea din decembrie și, de aceea, contractul 1997 este din nou egal cu zero, lucru ce se întîmplă și în februarie, și în martie, și în aprilie și — după cum promit aparențele — la anul și la mulți ani.

Ar fi bine să nu se întîmple cum promit aparențele. Dar nici cum promit cei de la cooperativa „Construcția“!

Penultima

PORA

TELEGRAME

De-ale lor

Mamoru Nagov, ministru japonez al transporturilor, către Consiliul de Miniștri, — Tokio.

Intrat în mare scandal financiar și ieșit scandal public. Depun demisia motive sănătate. Cel mai sănătos lucru fiind s-o iau la... sănătoasa, atins în (M) a-moru meu propriu.

Oskar Roy Chalk, președintele Societății de transporturi în comun din Washington, către Primăria orașului New-York

Aflat că scoateți în vânzare metroul vostru. O.K.! Stop licitația. Cumpăr eu la un miliard dolari. Răspundeți dacă vindeți și primăria. Fără primar, că el cumpărat de mult de concurență. Apropo, cine e proprietarul Statuii Libertății?

YANKEII ÎN ITALIA

— Autorul ășta-i comunist! Îi sculpează gol, ca aluzie la mizeria din Italia...

Desen de V. Timoc

Țările cu rol de conducere în NATO continuă să se amestece în treburile interne ale Orientului arab, bogat în zăcăminte petrolifere.

(Ziarele)

E foarte clar și evident că au și-aci un mare rol: ei vor ca și în Orient să aibă „blocul” un... subsol.

Ministerul de război al S.U.A. a dispus ca recruții să nu mai fie tunși pe socoteala statului.

(Ziarele)

Cînd e să-i tundă, se zgîrcesc, nevrînd bugetul să le scadă, dar miliarde risipesc, cînd este vorba ca să-i... radă.

În Cuba a fost descoperit și zdrobit un complot antiguvernamental organizat de partizanii lui Batista.

(Ziarele)

Încercarea lor arată, prin complotul eşuat, că Batista niciodată nu mai iese la... spălat.

Țările asiatice participante la blocul agresiv SEATO sînt ținute de imperialiștii americani ca „într-un fel de țarc”.

(Ziarele)

Se vede că acești yankei sînt oameni foarte calculați: întregul „bloc” e pentru ei iar „țarcul” pentru... aliați.

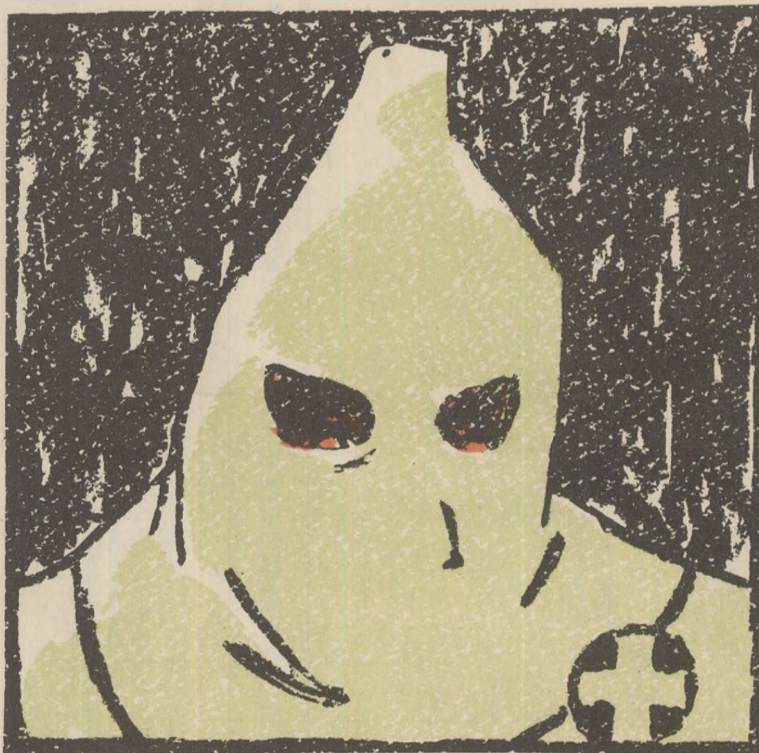
Mircea Codrescu

Cap Canaveral
Fiindcă la Cap Canaveral
Au curs eșecurile val
Propun — pe-o lungă perioadă —
Să nu-i mai spună „Cap”, ci
„coadă”.

Florin Iordăchescu

cu mască...

și fără!

Desen de Adrian Lucaci

REȚETE PRACTICE OCCIDENTALE

În Apus a luat ființă o societate anonimă pentru ajutorarea cetățenilor nevoiași cu... oftături adînci și sincere. Printre altele, această societate a și pus la îndemîna publicului interesat o serie de rețete practice din care spicuim cîteva mai jos.

Gheață artificială se obține acasă ieftin și rapid astfel: Se ia un vas mare (nu de război, ci de bucătărie), se umple cu apă și se așază apoi în fața aparatului

de radio. Se așteaptă pînă cînd se anunță discursul vreunui membru al guvernului, despre nivelul de trai din Occident și se lasă aparatul deschis. Chiar înainte de sfîrșitul discursului, apa din vas va îngheța tun. Astfel, cetățeanul, după folosirea acestei rețete, nu va rămîne rece la străduințele guvernului său de a i se asigura gheață pe gratis.

Locuința poate deveni mai spațioasă prin... vînzarea mobilei.

Așa, casa va fi goală, iar stomacul plin... cîteva zile. În plus, procedîndu-se în felul acesta, se evită blocarea trotuarului din fața casei, atunci cînd proprietarul aruncă lucrurile chirieșului în stradă, pentru neplata chiriei.

Lapte acru se poate fabrica în casă prin următorul procedeu rapid: Se ia un litru de lapte dulce, se toarnă într-o sticlă și apoi se înfășoară într-un ziar guvernamental.

În cîteva clipe, laptele din sticlă devine acru, întrucît și lui... i se acrește de tot ce conține respectivul ziar.

Pîngelele încălțămîntei își prelungesc viața dacă posesorul lor... nu bate degeaba drumurile în căutarea unei slujbe. Contrariu, se adeverește proverbul „cine caută, găsește”, întrucît omul căutînd serviciu, găsește... găuri la pîngele.